

Дніпрова Чайка (20.10.1861 – 13.03.1927)

Дніпрова Чайка (справжнє прізвище **Василевська Людмила Олексіївна**) народилася в селі Карлівка, тепер Зелений Яр Доманівського району на Миколаївщині в сім'ї сільського священника. Закінчила Одеську приватну жіночу гімназію. Вчителювала, посилено вивчала українську мову, літературу, зокрема творчість Т.Шевченка. Після одруження переїхала до Херсона. Тут написала чимало віршів, оповідань, лібретто дитячих опер, друкувалася в альманахах “Степ”, “Перший вінок”, “Хвиля за хвилею”. За участь у місцевій громаді “Просвіта”, популяризацію творів Шевченка її переслідує влада.

З цих обставин Дніпрова Чайка разом з сім'єю переїздить в село Королівка, недалеко від Фастова. Нові вірші й оповідання друкує в “Дзвінку” і “Зорі”. Часто буває в Києві, знайомиться з М.Лисенком, М.Старицьким, Оленою Пчілкою, Лесею Українкою. 1895 року, повернувшись до Херсону, письменниця знову плідно і творчо працює і налагоджує зв'язки з політичними в'язнями херсонської тюрми. За це її заарештовують. Довелось переїздити до Києва, потім до Одеси, а згодом оселитися у селі Германівці на Київщині.

Дніпрова Чайка посіла чільне місце у дитячій літературі, тематично і жанрово розширила її горизонти. Серед набутоків письменниці виділяються оповідання “Краплі-мандрівниці”, “Буряк”, вірші “Осінь”, “Зима”, “Весна”. Співчуттям до знедолених і бідних просякнута “Казка про Сонце та його Сина”. За мотивами фольклору створено лібретто опер “Коза-дерева”, “Пан Коцький”, “Зима й Весна, або Снігова краля”, “Проводи Сніговика Снігуровича” (музика М.Лисенка). Талант письменниці високо оцінили І.Франко та М.Коцюбинський.

Матеріал підбрала подр. Неля Лавриненко